

[Forsvarsministeren.]

op til overvejelse og revision. Nøjagtig på denne måde har jeg tænkt mig det skulle foregå, og jeg kan oprigtig talt ikke se, hvilken saglig grund det ærede medlem har til nu at foretrække en anden fremgangsmåde end den, vi var helt enige om. Han kan i hvert fald ikke mene, at den skulle repræsentere en større hensyntagen til hjemmeforsvaret, end jeg er indstillet på.

Det, der imidlertid så afgjort undrede mig mest under debatten sidste fredag, var den holdning, de ærede ordførere for venstre og det konservative folkeparti indtog til selve det foreliggende lovforslag. Jeg skal ikke nægte, at det netop havde været mig en tilfredsstillelse, at jeg på dette punkt praktisk taget fuldt ud havde kunnet følge, hvad der i 1957 i det politiske forsvarsudvalg var enighed om mellem mit partis og de to ærede ordføreres partiers repræsentanter, heriblandt de to ærede medlemmer selv. Jeg havde troet, at man havde villet anerkende dette og derfor også ville være rede til at give lovforslaget tilslutning.

Det skete jo imidlertid ikke. Man kritiserede kraftigt lovforslagets karakter af bemyndigelseslov, og man frakendte det foreslåede forsvarspolitiske udvalg næsten enhver betydning. Jeg må sige, at jeg lyttede med stigende undren, efterhånden som de to ærede medlemmer bevægede sig frem gennem deres betragtninger herom, og jeg spurgte mig selv, om jeg da skulle have taget fejl, og om det mon havde været noget ganske andet, vi dengang talte om, end det, jeg havde erindring om.

Vi har derfor i forsvarsministeriet foretaget en fornyet sammenligning mellem de to lovforslag. Bemyndigelsen var dengang samlet i én paragraf, hvis stk. 1 havde følgende ordlyd:

„Størrelsen og sammensætningen af hæren, søværnet, flyvevåbenet m. v., herunder freds- og krigsinddelingen, fastsættes af forsvarsministeren inden for de rammer, der er angivet i de årlige bevilningslove og lovgivningen i øvrigt. Der kan herunder inden for de i lovgivningen angivne grænser træffes bestemmelse om underlæggelsesforhold, organisation m. v. for de ved nærværende lovs ikrafttræden eksisterende faglige myndigheder, korps,

institutioner, virksomheder, skoler m. v.“

Stk 2 og 3 i den pågældende paragraf var nøjagtig de samme som stk. 2 og 3 i nærværende lovforslags tilsvarende paragraf.

Man ser heraf, at bemyndigelserne, der dengang var tale om, er nøjagtig de samme, som nu er foreslået, nøjagtig de samme.

Vi drøftede i det politiske forsvarsudvalg, om det var rigtigt at udforme lovgivningen på denne måde; vi sluttede med at bøje os for de saglige grunde, som talte herfor, og som er anført i lovforslagets bemærkninger og i fremsættelsestalen.

Men nu er de to ærede medlemmer altså på et tilbagetog, som ikke engang er elastisk, fra det, de dengang tilsluttede sig. De begrundelser, de nu anfører, kunne alle sammen lige så vel være anført i 1957; det blev de — efter min erindring — ikke. Skulle min erindring være forkert, blev synspunkterne i hvert fald ikke tillagt nogen afgørende vægt.

F. eks. siger det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft nu, at det er tvivlsomt, om så vidtgående bemyndigelser er i overensstemmelse med forfatningens hensigt. Må jeg spørge det ærede medlem: hvilke forfatningsmæssige ændringer er der sket siden 1957, som gør det rimeligt at anføre dette synspunkt nu? I 1957 blev det ikke anført.

Det ærede medlem hr. From fremkom med synspunkter, hvis venlige karakter over for mig personligt jeg takker for, men som jeg alligevel må betegne som forunderlige — for ikke at sige vidunderlige — på baggrund af situationen i 1957. Han udtalte, at en så udstrakt bemyndigelse står og falder ikke alene med den person, man giver den til, men også med det eller de partier, han er afhængig af. Han talte endvidere om, at man giver hals- og håndsret til fremtidige ministre, man ikke kan vide noget som helst om. Det nærmede sig det uansvarlige, sagde han. Alt det kan man sige, javel, og man kan efter det humør, man er i, godtage det som gyldig argumentation; men kunne ikke nøjagtig det samme være sagt, og med samme gyldighed eller mangel på gyldighed, i 1957? Vil det ærede medlem virkelig påstå, at han ikke dengang havde taget i betragtning, at der kunne komme ændrede politiske konstellationer, og at der kunne komme for-